

Джордж Байрон

Лека нощ!

Откъс от Първа песен на поемата
„Странстванията на Чайлд
Харолд“

Прощавай, роден бряг! Отвъд
водите чезнеш ти.
Огромните вълни реват
и чайката пици.
Нататък подир Феб летим,
где ляга той по мрак;
навеси сбогом, мой любим,
мой свиден роден бряг!

Пак утре ще изгрее Феб
и ще приветствам пак
море, небе – но не и теб,
мой свиден бащин бряг!
Оставих своя замък днес,
ще буреняся той
с огнище пусто. Моят пес
надава жален вой.

„Ела при мен, мой пажо мил!
Отде сълзи у теб?
От щорма ли си се смутил?
От вихъра свиреп?
Недей сълзи да рониш ти;
Знай: корабът е бръз –
на лов соколът не лети
по-весел, по-чевръст.“

– Да ври морето – няма то
да вдъхне страх у мен!
Не се чудете, сър, защо
изглеждам натъжен;
навеси с майка и със стар
баща простих се аз;
и само вие мой другар
сте днес – и бог над нас.

Баща ми ме благослови,
но не заплака чак;
а мама ще тъжи, уви,
дорде ме види пак.
„Достатъчно, мой пажо плах!

Плачът ти те краси;
и аз невинен тъй да бях,
проронил бих сълзи.

А ти, мой офицере млад,
Защо си пребледнял?
Боиш ли се от френска рат,
от щурма завилнял?⁶⁶
– Не съм страхлив и на война
безстрашно бих умрял;
но за любимата жена
си спомням със печал.

С децата ни живее тя
досам палата твой.
Какво за техния баща
тя казва – где е той?
„Добре, приятелю любим;
чудесно те разбрах;
но с нрав по-лек и несломим
аз бягам днес със смях.

Кой вярва в мнимата любов
на милата, кажи?
Очите сини пламък нов
За миг ще пресуши.
Печал по сладки дни не знам;
безстрашен съм роден;
туй мъчи ме, че никой там
не ще скърби за мен.

И ето: сам останах аз
сред морска шир на път;
кого да жали в тоя час?
По мене не тъжат.
Ще вие моят пес по мен,
дорде не свикне с друг;
и ще ме лае разярен,
ако се бърна тук.

През кипналото ширине,
където щеш лети,

мой корабе, но само не
към родни широти.
Привет, привет на вас, вълни,
на буйната би мощ,
на пълни с пещери страни!
Родино, лека нощ!“

1812

КРАЙ

© Любен Любенов, превод от английски

George Byron
, 1812

Сканиране: NomaD, 2008
Разпознаване и редакция: sir_Ivanhoe, 2008

Публикация

Джордж Гордън Байрон
Слънце на безсънните
Стихотворения
Английска. Първо и второ издание
Литературна група – ХЛ. 04/9536675331/5559-11-88

Предговор: Александър Шурбанов

Подбор: Любен Любенов

Превод: Григор Ленков, Любен Любенов, Цветан Стоянов, Александър Шурбанов,

Евгения Панчева, Николай Бояджиев

Бележките са от: Юлия Стефанова

Рецензент: Александър Шурбанов

Съставител: Любен Любенов

Редактор: доц. Юлия Стефанова

Редактор на издателството: Владимир Левчев

Художник: Иван Кьосев

Художник-редактор: Николай Пекарев

Технически редактор: Ставри Захариев

Коректор: Евгения Джамбазова

Дадена за набор октомври 1988 г. Подписана за печат януари 1989 г. Излязла от печат
март 1989 г.

Формат 70/90/32. Печатни коли 11. Издателски коли 6.42. УИК 6.97. Цена 1,28 лв.

Печат: „Георги Димитров“, София

Издателство „Народна култура“, София, 1988

Ч 820–1

THE WORKS OF LORD BYRON

Publisher by A. and W. Galignany Paris, 1822

THE POETICAL WORKS OF LORD BYRON

Lock & Co. Limited London, Melbourn and Toronto

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6657>]